

Stanowisko w sprawie publikacji prasowych dotyczących rzetelności informowania inwestorów przez Zarząd Impel S.A.

Raport bieżący Nr 49/2004

W związku z publikacjami prasowymi bezpośrednio lub pośrednio poddającymi w wątpliwość rzetelność informowania inwestorów przez Impel SA, zarząd spółki wyjaśnia, co następuje:

1. Prospekt emisyjny spółki został przygotowany z należytą starannością i w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, a zapisy dotyczące pomocy państwowej dla pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne były ponadto zgodne ze stanowiskami przedstawianymi przez organy administracji rządowej.
2. W czynnikach ryzyka opisanych w prospekcie emisyjnym w rzetelny sposób uwzględniono aspekty prawne otoczenia spółki, które mogłyby mieć wpływ na jej wyniki. Zapisy te były konsultowane z doradcami prawnymi spółki.
3. Prognozy wyników na rok 2004 były sporządzone z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa, w tym ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, a także działań i stanowisk przedstawianych przez organy administracji (między innymi umieszczenia w budżecie Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwot przeznaczonych na realizację dotacji przewidzianych w ustawie oraz stanowiska Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej z 27 listopada 2003).
4. Zgodnie z informacją podaną w raporcie bieżącym 45/2004 z 9 lipca 2004, Impel SA prowadzi działania zmierzające do określenia rodzajów i wysokości dotacji, o jakie spółka może się ubiegać w obecnym stanie prawnym.

Uzasadnienie:

1. W dniu 20 grudnia 2002 przyjęta została ustawa o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych. Choć ustawa weszła w życie 1 lutego 2003, przepisy, na podstawie których spółka (oraz inne zakłady pracy chronionej) utraciły prawo do zwrotu części podatku od towarów i usług weszły w życie z dniem 1 stycznia 2004. Tak długie *vacatio legis* uzasadnione było koniecznością umożliwienia przedsiębiorcom podjęcia działań dostosowawczych oraz wynikało z utrwalonej linii orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego. Kwestia ta została szczegółowo opisana w prospekcie emisyjnym Impel SA, w odnośnym czynniku ryzyka, wraz z oszacowaniem utraconego dofinansowania.

W pozostałym zakresie, zarówno wewnętrzne prognozy spółki, jak i informacje przekazywane inwestorom w prospekcie emisyjnym oraz w raportach bieżących i okresowych (włączywszy raport okresowy za I kwartał 2004 z 17 maja 2004 i podtrzymaną w nim prognozę wyników) opierały się na zapisach znowelizowanej w grudniu 2002 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (zwanej dalej "Ustawą"), a także, w miarę ich poznawania, na późniejszych jej nowelizacjach, wchodzących w życie w różnych terminach, skończywszy na 1 czerwca 2004. Wszystkie nowo stanowione przepisy (w tym także obowiązujące w dniu dzisiejszym) podtrzymywały obowiązujące od 1 stycznia 2004 zasady przyznawania pomocy zakładom pracy chronionej.

Wraz z przystąpieniem do Unii Europejskiej, do systemu prawa krajowego weszło Rozporządzenie Komisji Europejskiej 2204/2002 z 5 grudnia 2002. Rozporządzenie to zwalnia państwa członkowskie od obowiązku zawiadamiania Komisji Europejskiej o udzielanej pomocy pod warunkiem, że zastosują przewidziane w nim instrumenty. W pozostałych przypadkach uruchomienie programu pomocowego wymaga notyfikacji i zgody Komisji Europejskiej. Jednocześnie, w ramach Traktatu Akcesyjnego, Polska uzyskała między innymi akceptację programu *Stabilne zatrudnienie*, którego stosowanie nie wymaga zgody Komisji.

Analizując swoje otoczenie prawne Impel SA działała w zaufaniu do organów państwa, biorąc pod uwagę dotychczasową praktykę stosowania odpowiedniego *vacatio legis* oraz zasady stanowienia prawa w Rzeczypospolitej Polskiej wymagające, aby każdy akt prawny opiniowany był co do jego zgodności z prawem europejskim (a w praktyce także z projektami regulacji europejskich). Spółka uznała więc, że przygotowując nowelizację Ustawy z 20 grudnia 2002 oraz wszelkie następne jej nowelizacje rząd oraz ustawodawca wzięli pod uwagę wszystkie stosowne przepisy prawa europejskiego (w tym Rozporządzenie Komisji Europejskiej 2204/2002). Zgodnie z oświadczeniami przedstawicieli rządu, kolejne zmiany do Ustawy dokonywane były w ramach ich dostosowania do prawa wspólnotowego, zapisów Traktatu Akcesyjnego oraz z uwzględnieniem działań podejmowanych lub planowanych przez rząd w tym obszarze, jak choćby program *Stabilne zatrudnienie*, objęcie dotacji procedurą przejściową (spis programów wyłączonych spod procedur unijnych został zamknięty 30 kwietnia 2004) czy notyfikacją przewidzianą prawem wspólnotowym. W takiej sytuacji nie można było przypuszczać, że przepisy, które weszły w życie 1 stycznia 2004 mają utracić swoją skuteczność już w cztery miesiące później, czy to w wyniku stosowania wspomnianego Rozporządzenia KE, czy też przepisu prawa krajowego. W przekonaniu o braku takiego zagrożenia utwierdzał spółkę fakt zarezerwowania w budżecie Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwot przeznaczonych na realizację dotacji przewidzianych w Ustawie. W konsekwencji, spółka miała wszelkie podstawy, aby przyjąć, że także po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej pełne zastosowanie będą miały określone w Ustawie zasady przyznawania pomocy zakładom pracy chronionej oraz, że przepisy unijne (w tym przepisy Rozporządzenia KE 2204/2002) nie będą miały praktycznego wpływu na kwoty otrzymywane przez spółkę na podstawie Ustawy.

Dopiero ogłoszenie rozporządzenia Rady Ministrów z 18 maja 2004 w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne zmieniło ten stan rzeczy, o czym spółka poinformowała w raporcie bieżącym 40/2004 z 28 maja 2004.

Posiadane informacje potwierdzają, że opinia spółki była spójna z oświadczeniami organów administracji rządowej, które nie traktowały Rozporządzenia Komisji Europejskiej 2204/2002 jako przeszkody uniemożliwiającej ani też poważnie utrudniającej przyznawanie pomocy zakładom pracy chronionej na zasadach określonych w znowelizowanej ustawie i zakładały podjęcie odpowiednich kroków w ramach procedury przedakcesyjnej albo, po akcesji, notyfikowanie Komisji Europejskiej w trybie przewidzianym prawem wspólnotowym. W piśmie do Przewodniczącego Krajowej Rady Zatrudnienia Osób Niepełnosprawnych z 14 sierpnia 2003 Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych wskazuje między innymi, że "*Rozporządzenie KE nie narzuca jednak państwom członkowskim UE konieczności ograniczania się do stosowania tylko takiej pomocy, o której w nim mowa. Należy jednak spełnić wymóg notyfikacji i uzyskać*

zatwierdzenie przez Komisję Europejską planowanej pomocy." Dalej stwierdza się ponadto, że "Istotna jest więc sprawa pilnej nowelizacji ustawy o warunkach dopuszczalności pomocy publicznej dla przedsiębiorców, aby zapewnić podstawę prawną dla opracowania i przyjęcia w Polsce programów udzielania pomocy publicznej, które będą obowiązywać po wcześniejszym uzyskaniu akceptacji Komisji w tzw. procedurze przejściowej, jeszcze przed akcesją do UE (...) takie działania zostały podjęte."

Podobnie, opiniując w dniu 11 listopada 2003 nowelizację ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych Urząd Komitetu Integracji Europejskiej nie stwierdzał sprzeczności jej zapisów z prawem wspólnotowym. W swoim piśmie Urząd stwierdził między innymi, że "Przepisy ustawy, zbieżne z wymogami rozporządzenia, powinny zostać notyfikowane Komisji Europejskiej jako program pomocowy. W pozostałym zakresie ustawa stanowić powinna ramową podstawę do uzyskania pomocy państwa, której przyznanie uzależnione zostanie od pozytywnej oceny Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz zgody Komisji Europejskiej. Niewątpliwie najbardziej czytelnym rozwiązaniem legislacyjnym, umożliwiającym uporządkowanie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych w celu odzwierciedlenia nowego kształtu *acquis*, byłoby dokonanie podziału obowiązującej ustawy, w zakresie jakim reguluje ona kwestie dotyczące wsparcia finansowego dla pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne, w tym pracodawców posiadających status zakładu pracy chronionej, na dwie części, tj. część dotyczącą pomocy notyfikowanej jako program pomocowy w rozumieniu Rozporządzenia Komisji (WE) 2204/2002 oraz część dotyczącą pomocy podlegającej notyfikacji indywidualnej i przysługującej wszystkim pracodawcom w odniesieniu do form, które nie zostały wskazane w rozporządzeniu bądź w odniesieniu do form i wysokości pomocy, które przekraczają wskaźniki bądź wybiegają poza katalog podmiotów, którym przysługuje pomoc państwa bez konieczności notyfikacji, w świetle rozporządzenia. Realizacja powyższego zobowiązania na obecnym etapie analizy Rozporządzenia Komisji (WE) 2204/2002 byłaby jednak przedwczesna ze względu na fakt, iż strona polska uzyskała w ramach programu Stabilne zatrudnienie, załączonego do Traktatu Akcesyjnego, akceptację dla szeregu form wsparcia finansowego dla pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne przewidzianych w ustawie lecz nie wskazanych w rozporządzeniu (np. dla dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych) oraz zamierza podjąć dalsze prace, zmierzające do uzyskania w ramach programu pomocowego akceptacji dla wyłączenia spod procedury notyfikacji indywidualnej wszelkich form pomocy przewidzianych ustawą. Wydaje się zatem, iż w przypadku wyrażenia przez Komisję Europejską akceptacji dla ww. programu, nowelizacja ustawy nie będzie konieczna."

Reasumując, przygotowując prospekt emisyjny spółka nie miała podstaw, aby zamieszczać w nim szczegółowej analizy zmian polskiego systemu prawnego w kontekście przystąpienia do Unii Europejskiej, a w szczególności opisywać Rozporządzenia Komisji Europejskiej 2204/2002. Na podstawie doświadczenia z poprzednich nowelizacji oraz działając w zaufaniu do organów państwa spółka stwierdziła, że uprawnienia określone w Ustawie zostały wprowadzone w sposób rozważny, a nie jedynie tymczasowo, na okres do 30 kwietnia 2004. Jak wykazano powyżej, nie było podstaw by wątpić, że przepisy polskiego prawa były przygotowane nie tylko z należyтым uwzględnieniem regulacji UE, ale także w celu dostosowania do nich polskiego prawa oraz podejrzewać, że organy państwa nie podejmą działań zapewniających stosowanie przepisów Ustawy w praktyce także po akcesji.

W odnośnym czynniku ryzyka w prospekcie opisano zatem przewidywaną utratę prawa do zwrotu podatku od towarów i usług, a ponadto wskazano ogólnie, że *"zmiana sposobu pomocy w zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, niepewność co do formy i skali pomocy w przyszłości oraz możliwość obniżenia wielkości dotacji mogą niekorzystnie wpłynąć na ekonomikę zatrudniania osób niepełnosprawnych i tym samym na wyniku finansowe Emitenta i Grupy Kapitałowej."* (nota bene, ten bez wątpienia istotny fragment prospektu został pominięty w publikacjach prasowych) oraz, że *"Zmiany innych [niż Ustawa] przepisów prawa mogą również pośrednio wpłynąć na Emitenta lub jego klientów. Zmian takich należy się spodziewać w kontekście akcesji Polski do UE, a także związanej z nią przebudową systemu finansów publicznych"*. Tylko taki opis rzetelnie oddawał stan wiedzy spółki w danych sporządzenia prospektu i przeprowadzenia oferty publicznej.

2. W kontekście ogłoszenia 17 maja 2004 raportu okresowego za I kwartał i podtrzymania w nim prognozy wyników, Impel SA z całą stanowczością stwierdza, że przed ogłoszeniem rozporządzenia Rady Ministrów z 18 maja 2004 w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne nie tylko nie miał wiedzy o planach jego wprowadzenia, ale - mając na uwadze kolejne nowelizacje Ustawy dostosowujące, jak należało oczekiwać, polskie prawo do przepisów unijnych - nie miał żadnych podstaw, aby przypuszczać, że polskie przepisy wykonawcze ograniczające w rzeczywistości dostępność pomocy przewidzianej Ustawą mogą zostać wprowadzone. Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej z 27 listopada 2003, której fragment przytoczono powyżej potwierdzała brak takiego zagrożenia. Z informacji posiadanych przez spółkę wynika, że wydanie rozporządzenia było zaskoczeniem dla wszystkich zainteresowanych przedsiębiorców.

Niezależnie od powyższego, opinie prawne zebrane przez spółkę wskazują, iż rozporządzenie Rady Ministrów z 18 maja 2004 jest niezgodnie zarówno z polskim porządkiem prawnym (naruszając art. 92 ust. 1 Konstytucji RP) oraz, w pewnym zakresie, zawęża zakres pomocy dostępnej bez konieczności przeprowadzenia procedury notyfikacyjnej na gruncie Rozporządzenia Komisji Europejskiej 2204/2002.

PPO art. 81 ust.1 pkt.2 oraz art. 97 ust.2 pkt.4 ppkt.a)